

bliver provisorisk, men en virkelig permanent Station. Noget Andet er det naturligvis, hvis Regjeringen til den Tid kan stille et andet Forslag om Bevilling til en midlertidig mindre Station, saa at man kan se, hvad man gaar ind paa, da vil Sagen blive gjort til Øjenstand for nye Overveielser, thi det har ikke været Tilfældet til denne Behandling. — Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der har været forhandlet med Ministeren om Oprettelse af en Statstelegraffstation i Brønderslev, da den tidligere der beslaaende Telegraffstation er Jernbanestation. Den høitærede Minister har udtalt sig derom i Udvælget, men jeg nævner det her, for at den høitærede Minister, hvis han finder Anledning dertil, kan faae Lejlighed til her i Salen at gjentage sine Udtalelser. — Ligeledes er der forhandlet i Udvælget med den høitærede Minister om Overføldning af Vognene paa Klampenborgbanen, og da jeg ikke jer, at det ørede Medlem, der reiste Spørgsmaalet i Udvælget, er tilstede her i Thinget, skal jeg nævne, hvorom det dreier sig. Klagerne dreie sig nemlig ikke om, at Vognene oversyldes mere, end Reglementet tillader, men om at Reglementet paabyder en stærkere Hylding af Vognene paa Klampenborgbanen end paa andre Ruter, idet der skal sidde Flere paa en Vogn der end ellers Tilfældet. Jeg har kun villet nævne dette for det Tilfælde, at nogen Anden vilde tage dette Spørgsmaalet op. — Endelig er der Spørgsmaalet om Omlegning af Skinnerne paa Københavns Havnebane, som jeg tillod mig at fremdrage ved første Behandling, og som det ørede Medlem fra Nørre-Sundby (Juel) omtalte iijor. Den høitærede Minister har oplyst, at der for Tiden anstilles Prøver med en anden Art af Skumelægning, og at der, naar disse Prøver lykkes, vil være Udsigt til, at Havnebanens Spor bliver omlagt i den nærmeste Fremtid. Jeg tror, at hvis dette sker, vilde det blive meget påaftjønnet, thi den Maade, hvorpaa Sporet nu ligger, er til Ødelæggelse for de vedkommende Forretningsdrivendes Vogne i langt høiere Grad, end man har Begreb om. — Endelig skal jeg til Slutning gjøre opmærksom paa en lille Bemerkning i Betænkningen Nr. 324. Ørede Medlemmer ville erindre, at under Finantslovens 1ste Behandling tillod jeg mig at anke over, at Arbeiderne ved Frederikshavns Havn ikke ere gaaede saa hurtig frem, som man strengt taget kunde ønske. I den Anledning oplyste den høitærede Minister, at en væsentlig Grund dertil var Forhandlinger, der vare forte mellem Indenrigs- og Marineministerierne indbyrdes

og, som man maatte forstaa det, eller som det gjorde Indtryk af dengang, med Eierne af Hvitsholmene. Dette medførte, som ørede Medlemmer vist erindre, en Erklæring fra Eiernes Side om, at med dem havde Ingen forhandlet, og derefter henvede man sig her til den høitærede Indenrigsminister, som sagde, at det ikke var ham, men Marineministeren, der havde forhandlet, og hvad denne kunne have gjort, viste han ikke. Den høitærede Marineminister var det ikke muligt dengang at faae talt med, da han gif fin Bei. Senere har de te Spørgsmaalet selvfolgelig været gjort til Øjenstand for Behandling med Ministerne, for at man kunde faae denne Sag fuldstændig opklaret, saa meget mere som den høitærede Indenrigsministers Oplysninger virkelig vare saadanne, at de fastede nogen Styrke paa Erklæringen fra Eiernes Side. Den høitærede Minister havde nemlig ved 1ste Behandling sagt, at der blev fort Forhandlinger mellem Marineministeriet og Indenrigsministeriet om, hvorvidt man kunde gaa ind paa et saadant Støj, og under hvilken Form det kunde ske, og hvad man kunde give som Betaling. „Efter længere Tids Forhandlinger bøjtede imidlertid dette Forsøg paa at komme til en Afgjorelse af Sagen ad denne Bei, idet den Sum, der blev begjært for Derne, til Slutning betydelig oversteg, hvad man paa nogen mulig Maade troede at kunne indlade sig paa fra Statens Side.“ Det er jo ganzte naturligt, at naar man leser dette, at der er begjært en Sum for Derne, som man ikke kan indlade sig paa, saa ledes man til den Tanke, at der er forhandlet om en Sum for Derne, som man ikke kan indlade sig paa. Dette har den høitærede Minister imidlertid ikke sagt. Den høitærede Minister har ikke sagt, at der er forhandlet derom, og jeg skal oplyse, at Udvælget har forhandlet jaavel med den høitærede Indenrigsminister som med den høitærede Marineminister om de Forhandlinger, der maatte være forte med Eierne, inden Rigsdagen kom sammen, og vi ere iftand til at meddele, at begge Ministerne ere rene som Sne; der er ingen af dem, der har forhandlet, de have begge paa det Bestemteste fralagt sig alt muligt Dødt i saa Henseende. Derimod er der efter den Tid, mi længe efter at Rigsdagen er traadt sammen, og efter at det er forhandlet i Finantsudvalget, indledet Forhandlinger med Eierne, og de ere ligesom de spanske Forhandlinger svævende, dem kan man Intet meddele om, medmindre de nu ere afbrudte. (Rigsd- og Marineministeren Ravn): Nei! De ere svævende! Naar de ere alt-